Brev från Selma Lagerlöf till Valborg Olander: 1921-1924 : Ep. L 45 - 26

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Mårbacka, Sunne 6/11 192[illegible].

Käraste vän!

Det var ett alldeles nyss ligt papper jag har fått patt i. Det måtte vara sen före kriget. Du måtte väl sentera min papperssparsamhet.

I dag har du väl varit på din hustrus begravning. Ja, vid den graven har det inte fattats sorg. Jag tycker, att det är som skulle mycken ara predisponera för kräfta, och han har nog kapt av det att gå igenom sista tiden. På samma sätt var det med Ernst Ehler, på samma sätt med Sophie Elkan, som också njöto av förtidig död. Jag tänkte alltid långt innan kriget kom, att det skulle bli a-

möjligt föra krig, därför att människor inte mera kunde lära det, hade för usla nerver. När så kriget kom, gick det ju briljant, men jag hade i alla fall rätt. Det bleo för mycken ära. Nu går döden nära skårdar bland oss neutrala.

Våra gubbar i Sv. akademien voro nog däremot inga krigsgafar, men det blir verkligen tunt efter Montelius. Man lärde sig att hålla av honom. Han var alltid så snäll mot mig. Innan lustrum dog, var han så flabbig ibland, men i hästas och i vårras var han så genom älskvärd. Ja, vem skall man nu sälta i stället? Tor Hedberg och Hamn skulle jag föreslå, men Selmas tankar äro inte våra tankar, bruka akademisterna säga d. v. s. rättare sagt tänka.

Tack för uppringning i går och ~~telefon~~ brev, ett par stycken. Jag är tacksam för hjälp med att på min donation bekantgjord, men jag tycker, att vi skulle inte komma Enterviskarna i förväg utan höra vad de vilja skriva först.

I dag har jag fått brev från Hedin angående Nobelpriset. Det blir väl rättvisegen Anatole France eller Galsworthy. Jag röstar nog för den förre. Han bör ju ha priset och är nu så gammal, att det är fara i dröjsmål.

Jag tror, att du slipper Fysikbrev denna gång.

Du Runske nog har sätt i ett
plåstret kan vara irriterande.
En dag, då jag kände mig bättre
än vanligt, gick jag rätt mycket
och började det svida i huden un-
der plåstret. Men det gick över
med att jag tog bort det och strödde
på kalk. Det är nog bra. Jag
har haft det på ett knä, som jag
hade slått rätt hårt, och som var
grönt och gult och svullet och i
en månads tid var så arg, att jag
inte kunde röra vid det eller smär-
tor. Nu har det blivit litet och
smalt och änkelen är borta.

Plåstret prövar jag emellertid
inte på mycket efter, inte kan jag
bli dra i mitt dåliga ben, det
får jag dras med, men nä-
ssköljningen, den ville jag

rekommendera till dig, som
känna de vanliga åderbråcks-
tecknen såsom dåligt minne,
trötthet efter arbetet, bristande
energi och dylikt. Jag för
min del var ständigt sömnig,
jag kunde sova hur mycket som
helst och skulle inte ha kunnat
skriva ett sådant här brev utan
att känna mig ocrhört alltför dåd.
Dessutom hade jag jämna svim-
delanfall. Jag trodde allt sammans
var dåligt hjärta, överansträng-
ning, åderbråck. Dessutom kun-
de jag inte hålla fast vid nå-
gon idé, utan skrev på olika
saker var dag och kan inte se
klart. — Samma dag jag mätt-
de mer vatten genom nåsan
första gången kände jag en

överhörd lättnad. Jag tror, att jag hade skett eller var eller vad det kunde vara knar i huvudet efter spanska sjukan, och att detta på något sätt lättade. Jag har inte haft ett enda sömndelanfall sedan dess, och jag har var dag skrivit en liten bit på en och samma sak. Jag tror inte mer att jag sedan är gammal och a-duglig utan ämnar hålla på att regera i ämne många år.

Nu har den naturdiktvis inte varit så illa därav som jag, men mer än troligt är, att sådant som den ansen kommer av ålderförkalkning, såsom att den inte mer äger ungdomens fulla arbetskraft skulle för-

svinna om den försökte denna enkla uppriktkelse. Jag är visst inte någon ungdom jag heller, men några år yngre än då vi skildes i September är jag nu och det är väckert så.

I morgon på vi börja gröva vattenledning och lägga ner rör.

I går tömde vi brunnen, vi räknade till 80 hinkar. I dag är den lika full. Är det inte fenomenalt i torkan? Nu fattas det bara, att det vore radium i vattnet, så att vi alla här kunde dricka hälsa och smille.

Din Selma.